

[Aage Brusgaard]

kr., så blev den 160 kr., 190 kr. osv.; når der først er fundet en afgift, er det sådan en skrue, man lige kan dreje lidt rundt, hver gang man vil have penge ind, og man ser jo aldrig, at regeringen samtidig sparer på de offentlige udgifter, så personskatterne kan nedsættes.

Hvis ministeren havde tid til at lytte, ville jeg fortælle, at regeringen meget ofte går ud med, at afgifter ikke indføres, fordi staten skal have flere penge ind, men for at ændre en adfærd – altså en slags piskemetode, som Fremskridtspartiet mener er forkert. Vi vil meget hellere tilskynde virksomhederne til at gøre noget fornuftigt ved at give dem en gevinst, og derfor vil jeg da stærkt opfordre regeringen og ministeren til at udarbejde et forslag, der giver virksomhederne skattefordele, bedre afskrivningsmuligheder og lignende, hvis de producerer på en miljørigtig måde; det er flødeskumsmetoden. Da regeringen jo påstår, at den ikke pålægger afgifter for indtægternes skyld, må regeringen være fuldt enig i, at det må være bedre med flødeskumsmetoden.

Afslutningsvis vil jeg sige, at Fremskridtspartiet er positivt over for, at virksomhederne skal indføre renere teknologi, men vi mener, at de faktisk også gør det i den takt, der er økonomiske og tekniske muligheder for det. Det kan vi se ved at tage ud og snakke med virksomhederne, og det gælder både inden for de forskellige brancher og inden for den enkelte virksomhed. Vi skal fra det offentlige side passe på ikke at stille større krav end de lande, vores virksomheder konkurrerer med, og det er rent faktisk det, vi er lidt bange for med den plan, der er lagt frem, men alt, hvad virksomhederne selv ønsker, tager vi positivt imod. Hvis regeringen kunne komme med nogle skattebegunstigelser, f.eks. større afskrivningsmuligheder for de virksomheder, der opfører sig pænt, vil vi komme frem til den rigtige rækkefølge.

(Kort bemærkning).

Filt Jensen (V):

Hr. Løvig Simonsen kunne ikke acceptere, at jeg satte spørgsmålstegn ved omfanget af og det rimelige i papirindsamling. Jeg mener stadig væk, at jeg vil fastholde det, men nu har ministeren også stillet os i udsigt, at vi får en redegørelse om økonomien i hele vores papirindsamling.

Lad mig nævne et eksempel: På Bornholm har de store omkostninger ved at indsamle papir. De samler det, de presser det i baller og sender det til Sjælland. Noget går til Næstved – det er med store omkostninger – og bliver genbrugt, og noget går til udlandet til forbrænding, mens det brændbare affald, de selv indsamler til affaldsforbrænding, til gengæld nu er af en sådan kvalitet, at det dårligt kan brænde, hvorfor de bruger ganske betydelige mængder olie for at kunne forbrænde det. I en sådan situation ville det være langt mere hensigtsmæssigt, om papiret blev på Bornholm, så man undgik olieforbruget og fik en god affaldsforbrænding.

(Kort bemærkning).

Løvig Simonsen (S):

Jeg vil gerne sige til hr. Filt Jensen, at jeg ikke satte spørgsmålstegn ved, at man kunne gøre sådan. Det, jeg sagde til hr. Filt Jensen, var, at det er for traditionelt at tro, at papir og flis kun kan bruges til én ting, nemlig til at brænde af. Sådan er det, og jeg vil tro, at de på Anholt nok brænder det meste af det af.

Det afgørende f.eks. på Bornholm var, at man samlede mælkekartoner sammen og brugte dem til æggebakker, som blev lavet i Norge. Det kunne ikke blive rentabelt i den sidste ende, og så er man gået den anden vej rundt. Derfor skal man hele tiden have for øje, hvilke anvendelsesmuligheder materialet har. Jeg så gerne, at vi brugte en meget større del af vores biomasse til en ethanolproduktion til tilsætning i vores benzin, der oven i købet ville have den fordel, at additiverne ikke er kræftfremkaldende. Det er sådanne visioner, vi gerne skulle have, og derefter skal vi spørge, hvad det kan bruges til, hvad enten det nu er genbrugspapir, eller det er den øvrige del af biomassen. At vi ikke har forarbejdningsanlæg nok til genbrugspapir, er jo ikke det samme som, at tanken ikke er god nok.

Så skal jeg slet ikke komme ind på den rapport, som hr. Aage Brusgaard var inde på, for konklusionen var nemlig ikke det, der blev sagt heroppefra. Den var bl.a., at man i De Danske Papirfabrikker havde et system, så man ikke rigtig kunne se, hvor meget man tjente på genbrugspapiret, og hvor meget man tjente på den anden del af produktionen. Sådan hænger tingene også sammen i et så kompliceret industrisamfund, som vi har.